

68 Aar, har deres Værdi; de bør forblive i Loven, og jeg haaber ogsaa, at de i den kommende Tid skal virke fremmende for Selverhvervstendensen hos de Aldersklasser, som de angaar.

Om Dyrctidstillæget skal jeg sige, at jeg ikke rigtig forstaaer de Bemærkninger til disse Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Rode gjorde. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem mener, at naar disse Tillæg skal virke under et Prisniveau, der ligger nærmere nede ved det normale end Prisniveauet for Øjeblikket og i den nærmest foregaaende Tid, saa er Tillægene for smaa. Men det ærede Medlem har jo stillet Forslag om Dyrctidstillæg, som i Virkeligheden kun vilde virke under selve den Højkonjunktur, som man havde lige paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem fremsatte sit Forslag. I Tiden fra Oktober 1919 til Marts 1920, da Dyrctidstillæget for Tjenestemændene var 13 Gange 54 Kr., altsaa 702 Kr., vilde det ærede Medlem overhovedet ikke give Aldersrentenyderne noget Dyrctidstillæg. Medens Forslaget, som det her foreligger, i Tiden fra Oktober 1921 til Marts 1922 giver Tjenestemændene et Dyrctidstillæg af 15 Gange 54, altsaa 810 Kr., vil det ærede Medlem ikke give et Ægtepar i København mere end 60 Kr. i Dyrctidstillæg, medens det foreliggende Forslag vil give 162 Kr.; og naar nu Dyrctidstillægene falder i Henhold til den nye Pristalsberegning, vil der dog til de gamle som Tillæg til de Satser, Skalaerne her indeholder, blive givet til Ægtepar i København 108 Kr. og til en enligstillet Person Halvdelen heraf, medens det ærede Medlem efter sit Forslag overhovedet intet vilde have ydet som Tillæg paa Grund af Dyrctid til Aldersrenterne. Derfor kan jeg ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem kritiserer de Dyrctidstillæg, der vil tilflyde Aldersrentenyderne under det synkende Niveau i den kommende Tid, som for smaa, da det ærede Medlem jo overhovedet slet ikke havde i Sinde efter sit Forslag at yde noget som helst. Og i denne Sammenhæng maa jo ogsaa hele Fradragsspørgsmaalet ses, thi det ærede Medlem vilde jo hævde, at Fradragene var lempeligere efter hans Forslag end efter det foreliggende, og navnlig, at de var det for de mindre Indkomster, medens de ved det foreliggende Forslag var ændret til Gunst for de noget større Indkomster. Men dér maa det ærede Medlem jo ikke glemme at tage Dyrctidstillægene med i Betragtning. Saa vidt jeg kan skønne, vil efter det ærede Medlems Forslag en Indkomst paa 1 000 Kr. give et Fradrag paa 50 Kr., medens en Indkomst paa 1 000 Kr. efter det foreliggende

Forslag vil faa et Fradrag paa 130 Kr.; men da der nu efter Forslaget her gives et Dyrctidstillæg paa 160 Kr., medens det tidligere Forslag kun gav et Dyrctidstillæg paa 60 Kr., vil det være grumme simpelt for hvert enkelt Medlem, som nærmere vil beskæftige sig med dette Forhold, at afgøre, hvilket af de to Forslag der stiller den vedkommende gunstigst, det tidligere, radikale Forslag eller det her foreliggende.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager talte om Tvangsindlæggelse paa Alderdomshjem og sagde noget om, at han vilde rigtignok haabe, at der ikke vilde blive øvet Tvang mod de gamle, thi Tvang var han en Modstander af. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg forstaaer slet ikke, han kan fremsætte den Bemærkning i Tilknytning til de Bestemmelser, her foreslaas. Her er Tale om en fast Pengeydelse, og her er ikke Tale om, at en Kommunalbestyrelse kan sidde og skønne om, hvorvidt den vedkommende skal have det, de vil give ham efter Skøn, i Penge eller gennem Naturalier, gennem Ophold paa et Alderdomshjem. Bestemmelseretten gaar i saa Henseende i Virkeligheden bort fra Kommunalbestyrelserne med den nye Ordning. Men jeg tvivler ikke om, at Kommunalbestyrelsernes humane Sindelag ud over Landet ogsaa vil give sig til Kende derigennem, at man opretholder disse Alderdomshjem, saaledes at det kan blive muligt for gamle, der ikke er i Stand til at skaffe sig fornøden Hjælp, og som vil blive vanskeligt stillet uden den Pleje, der bydes paa et saadant Hjem, at slippe derind. I denne Sammenhæng maa det ærede Medlem heller ikke glemme, at det, der skal betales paa et Alderdomshjem for en dér installeret gammel Person, som Regel vil blive betydeligt udover, hvad en Kommune og Staten vilde kunne slippe med, hvis Ydelsen skulde præsteres i rede Penge. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at nære Frygt i saa Henseende — men i øvrigt kan jeg naturligvis ikke have noget imod, at det ærede Medlem benytter denne Lejlighed til at demonstrere sin Kærlighed til de gamles fuldstændig frie Selvbestemmelsesret med Hensyn til, hvor de vil leve, og hvorledes de vil leve. Det er en Opfattelse, jeg ganske kan give min Tilslutning. Jeg ønsker paa ingen Maade, lige saa lidt som det ærede Medlem, at der her skal udøves Tvang under nogen Form.

Jeg tror, at jeg dermed har været inde paa de fleste af de Omraader, som de ærede Ordførere under Lovforslagets Behandling har omtalt, og jeg skal slutte med